

„A MESE GYÓGYÍTÓ EREJE AZ ÉLET KÜLÖNBÖZŐ SZAKASZAIBAN”¹

A meseteremtő lelki folyamatok a világon mindenütt egyformák. A mese forrás az életben maradáshoz, iránytű az élet útvesztőjéhez, azonosulási minta, mankó a cselekvéshez.

Beavat a sors rejtelseibe, az emberiség évezredek tapasztalata sűrűsödik benne.

Nem azt mondja a mese, hogy nincsenek problémák az életben, hanem azt, hogy meg lehet oldani őket. A mese titka a rendbe hozhatóság!

Az élet és halál mezsgyéjén járás során minden ember találkozik jóval, rosszal, rákényszerül, hogy szembenézzen félelmeivel (a mesében ez legtöbbször sárkány formában jelenik meg). A rend, mint alaphelyzet mülékony, a rend felbomlása elkerülhetetlen, ez az élet folyamatát veszélyezteti, következményeképpen el kell indulni a rend keresésére, visszaállítására.

Az út során egyedül indul a hős, de társakra talál, segítőkre, melyek külsők (emberek, csodálatos képességű állatok, varázserővel bíró tárgyak) és belsők (alvó képességek, melyek a szükség okán felélednek).

Az út, a kiút keresés során a hős eljut a legmélyebbre (sötét erdő, mély szakadék, a pokol bugyra, az alvilág sárkányok és szörnyek lakta világa), hogy onnan különféle próbák és nehézségek során eljusson a megoldáshoz, a királyi trónushoz, mint kiérdemelt jussához és elnyerje a királylány kezét. Üzenete: mindenhol van visszatérés, a lehetőség bennünk van.

A mesében minden szereplő mi magunk vagyunk: a két nagyobb testvér, aki elbukik, nem felel meg a próbákon, mert könnyen akar a jussához jutni, a nehézségeket kerüli, nem képes áldozatot hozni, felülemelkedni az individuum röghöz kötöttségén, még az alakuló személyiségünk jegyeit viselik. Ám a legkisebb testvér – aki már képes a spirituális fejlődésre, képes meglátni a csontsovány gebében a parázslékű táltoscsikót, megtalálja a rend helyreállításának módját - tulajdonképpen a szubjektumunk magasabb fejlettségi fokát jelenti, az érettebb személyiségünket. A megtalált kapcsolat a spirituális renndhez, a lélek nyugalmát biztosító forráshoz.

A mese kollektív történet, kétszereplős: mesemondó és mesehallgató; a mesemondó a kollektív bölcsesség hordozója feltárja a tapasztalatok tárházát, annak fokozatait a befogadó, a problémával küzdő hallgató előtt, hogy az megmerítkezve a forrásban megoldást találjon gondjaira. Az olvasott mese esetén a személyes segítőtárs kimarad a körből, értelemszerűen mindkét feladat az olvasóé.

Miben különbözik a mese terapeutikus hatalma a pszichológiáétól? A legfontosabb motívumban, mert amíg a pszichoterápia az elfojtott sötét árnyakat kutatja, a meseterápia az ember fénytermészetét veszi alapnak, ennek a felszínre segítése a célja azzal, hogy a sors misztikus lényegének megismeréséhez segít.

Miért vonzódnak a mesékhez korra, nemre való tekintet nélkül? Mert a mese ősforrás, problémamegoldó gyűjtemény, csak meg kell találni a számunkra aktuális tartalmat, amely felszabadító, megszabadító energiáinkat mozgósítja.

Zaklatott és zavarodott világban élünk, minden segítségre szükségünk van. Legyen táplálékunk és gyógyítónk a mese!

Bedő Sándorné

---

¹ Az idézett előadás Boldizsár Ildikó: A mese gyógyító ereje az élet különböző szakaszában. (Zalai Gyermekkönyvtáros Műhely továbbképzése 2008. november 20.)